

วัดเครือวัลย์

ประวัติความเป็นมา

วัดเครือวัลย์ เป็นวัดโบราณ เจ้าพระยาอภัยภูธร (น้อย บุนนรัตพันธุ์) ผู้เป็นบิดาของเจ้าจอมเครือวัลย์ พร้อมด้วยเจ้าจอมเครือวัลย์ เป็นผู้สร้างในสมัยรัชกาลที่ ๓ แล้วถวายเป็นพระอารามหลวง

ต่อมาพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดให้ปฏิสังขรณ์ แล้วพระราชทานนามว่า **วัดเครือวัลย์** และเมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๓๙๓ ได้เสด็จพระราชดำเนินทอดผ้าพระกฐิน ณ วัดเครือวัลย์

สมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดให้ปฏิสังขรณ์พระวิหาร เสนาสนะ และสร้างกำแพงวัดด้านทิศตะวันออก

ต่อมาเจ้าอาวาสปกครองวัดได้พัฒนาและสร้างสะพานข้ามคลองมอญเชื่อมถนนอรุณอมรินทร์ แล้วตั้งชื่อว่า สะพานธรรมสาร และได้บูรณปฏิสังขรณ์พระอุโบสถใหม่ทั้งหลัง ติดโคมไฟรอบพระระเบียงพระอุโบสถ ซ่อมหอรบะซัง ย้ายกุฏิเรือนไม้สักโบราณคณะกลาง ๒ หลัง ไปสร้างทางด้านทิศตะวันออกของวัดเพื่ออนุรักษ์ของเก่าไว้

สถานะและที่ตั้ง

วัดเครือวัลย์ เป็นพระอารามหลวงชั้นตรี ชนิดวรวิหาร ตั้งอยู่เลขที่ ๓๖ ฝั่งใต้คลองมอญ ถนนอรุณอมรินทร์ แขวงวัดอรุณ เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร มีที่ดินตั้งวัด เนื้อที่ ๑๖ ไร่

สิ่งสำคัญในพระอาราม

พระอุโบสถ เป็นอาคารก่ออิฐถือปูน หลังคาลาด ๒ ชั้น หน้าบันปูนปั้นลายเครือเถา บานประตูและหน้าต่างพระอุโบสถมีลายปูนปั้น รูปขีดเขา ป่าและสัตว์ต่าง ๆ ลงรักปิดทอง ประดับกระฉก ฝาผนังภายในมีภาพจิตรกรรมฝีมือช่างสมัยรัชกาลที่ ๓ เล่าเรื่องพระเจ้า ๕๐๐ ขาดิ

พระประธาน ในพระอุโบสถ เป็นพระพุทธรูปประทับยืนปางห้ามญาติ มีลักษณะเหมือน พระร่วงโรจนฤทธิ์ที่องค์พระปฐมเจดีย์ จังหวัดนครปฐม สูงประมาณ ๔ วา ฐานชุกชีทำเป็นรูปบัวหงาย

พระวิหาร เป็นอาคารก่ออิฐถือปูน ทรงไทย มีพาไลรอบ แบบสถาปัตยกรรมสมัยรัชกาลที่ ๓ บานประตูและหน้าต่างมีลายปูนปั้นรูปขีดเขา ป่าและสัตว์ต่าง ๆ ลงรักปิดทอง ประดับกระฉก

พระเจดีย์ เป็นพระเจดีย์ทรงลังกา มี ๓ องค์ เฉพาะพระเจดีย์องค์หน้า พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าอยู่หัว โปรดให้สร้าง เพื่อบรรจุพระบรมสาริกธาตุ

หอระฆัง เป็นอาคารก่ออิฐถือปูน ลักษณะทรงโบราณ

ปัจจุบัน **พระธรรมวราภรณ์** (มนตรี คณิสสร) รักษาการเจ้าอาวาส

